

03.08.2013 г. / 11:13:21

Родолубие

БОЛШЕВИШКИЯТ ГЕНОЦИД НАД ПРАВОСЛАВНИТЕ

Заграбили властта в Съветска Русия, ЕВРЕИТЕ поведоха РЕЛИГИОЗНА ВОЙНА срещу ХРИСТИЯНСТВОТО. За изстребването на свещениците и разрушаването на храмовете отговаряше ЕВРЕИНЪТ ИСАЙ ЛВОВИЧ ЙОФЕ – началник на Антирелигиозния отдел на ЧК.

На 1 май 1919 г. Ленин пише следното "Указание" до Дзержински (основателят и първи ръководител на ВЧК):

«В съответствие с решението на ВЦИК (правителството на Съветска Русия – ЗБС) и Съвета на народните комисари (СНК) се налага колкото се може по-бързо да се приключи с попищата и религията. Попищата трябва да се арестуват като контрареволуционери и саботьори, да се разстрелват безпощадно и повсеместно. И колкото се може повече. Църквите следва да се закриват. Храмовите помещения да се запечатват и превръщат в складове. “

Като част от антирелигиозната си кампания в селцето Свияжеск еврейско-болшевиките разбойници издигат паметник на ... ЮДА ИСКАРИОТСКИ (!!!), който, съгласно евангелията, продава за 30 сребърника Иисус на стражниците на Йерусалимския Първосвещеник...

Датският писател Халинг Келер, свидетел на откриването на този паметник (поредният монумент на човешката простотия!

-ЗБС), разказва: “Местният съвет на дупутатите дълго време спорил, на кого да издигне паметник; Луцифер – не споделял напълно комунистическите идеи; Каин – той пък бил прекалено митологична личност; и накрая се спрели на ЮДА, който бил достатъчно достоверна историческа личност; Юда Искаротски е изобразен в цял ръст с юмрук, вдигнат към небесата...”

През 1918-та, два дни след обнародването на Декрета за отделяне на църквата от държавата (англ. – секуларизъм), в град Киев без следствие, съд и присъда убиват митрополит Владимир – най-старшият предстоятел на Руската църква. През м. февруари болшевиките разстрелват литийните шествия на вярващите християни в градовете Тула, Харков, Воронеж, Шацк (Тамбовска губерния). Масов растрел на събрание на вярващи православни християни има в Пермска губерния, които организирано протестират срещу разграбването на църковно имущество в Белогорското подворие. На 29 юни 1918 г. с камък на шията е удавен в реката Тоболският и Сибирски епископ Гермоген, а с него са издавени и представителите на делегация вярващи, молещи се на властите за освобождаването му. На 24 декември 1918 г. епископите Теофан Соликамски и Андроник Пермски са завързани за дългите коси и бради, със завързани ръце и нозе като сямски близнаци са пъхнати в дупки в леда на замръзналата река и са държани там, докато предадат Богу дух. Пак през декември болшевишки и еврейски садисти набиват публично на кол в Самара епископ Исидор.

През 1919 г. в Белгород Подолски епископ Никодим е набучен на железен прът, като тялото е захвърлено в яма с негасена вар, и той продължава да се гърчи в адски мъки до смъртта си. Архиепископа на Воронеж Тихон е обесен на Царските врати на иконостаса в църквата. В Астрахан архиепископ Митрофан е поставен между камбани, камбаните

се бият силно, звукът им разкъсва тъпанчевите мембрани и предизвиква мозъчна експлозия...

В град Юриев с брадви са разчленени 17 епископи и свещенослужители. Преди да ги изколят, болшевишко-еврейските садисти се гаврят стях – насилват ги да облекат женски дрехи, наливат ги със спирт, принуждават ги да танцуват, да се целуват като хомосексуалисти, после им режат носовете, ушите и езиките, режат им половите органи...

В Богодухово монахините от манастира са принудени през нощта да си изкопаят сами гроба в местното гробище, принуждават ги да се разсъблекат, отрязват им гърдите и ги наблъскват в ямата, все още живи, в шок от силната кръвозагуба, а върху тях захвърлят жив гол старец монах и ги зариват живи, като пияните палачи крещят истерично, че са направили “монашеска сватба”.

В Херсонска губерния трима редови свещеници са разпънати публично на кръстове, като Исус Христос и двамата разбойници на Голгота

Духовник от манастира “Света Мария Магдалена” е арестуван по време на богослужение, заставят го да си отвори устата и с вик: “Ето ти едно свято пречистване!” един комисар стреля с нагана си в гърлото на жертвата.

От м. октомври 1918 г. започва масова кампания за оскверняване на “светите мощи” (вкл. мощите на св. княз Александър Невски, на блажения отец Сергей Радонежки и др.) – организират се процеси-маскаради, храмовете се превръщат в клубове, конюшни, складове, дори – тоалетни.